

Честъ на тѣзи потни капки
По измжчено лице.

Но да спомнимъ и за тия,
Що по цѣла нощъ не спятъ,
Умъ надъ работа напргатъ,
Гладъ и нужди що търпятъ.

(П. Р. Славейковъ). Ф. Фрайлигратъ.

Хаджи Димитъръ.

Живъ е той, живъ е! Тамъ на Балкана,
Потъналъ въ кърви, лежи и пшкка
Юнакъ съ дълбока на гърди рана,
Юнакъ въвъ младостъ и въ сила мжжка.

На една страна захвърлилъ пушка,
На друга сабя на двѣ строшена;
Очи тъмнѣятъ, глава се люшка,
Уста прокливатъ цѣла вселена!

Лежи юнакътъ, а на небето
Слънцето спрѣно сърдито пече;
Жътварка пѣе нѣйдѣ въ полето
И кръвьта още по-силно тече!

Жътва е сега! Пѣйте, робини,
Тѣзъ тжжни пѣсни! Грѣй и ти, слънце,
Въ тазъ робска земя! Ще да загине
И тоя юнакъ... Но млъкни, сърце!